

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 21 ՄԱՅԻՍ, 2018

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՐԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն Կբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա Կիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ՎՍՏԱՀՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՕՐԷՆՔԻՆ

Ինձի հանդէպ ցուցաբերէ՛ քու սէրդ, Տէր,
եւ ցոյց տուր քու փրկութիւնդ, ինչպէս ինքդ խոստացար.
որպէսզի ես պատասխան տամ անոնց՝ որ զիս կը նախատեն.
որովհետեւ ես քու խօսքիդ վստահեցայ:
Թոյլ մի՛ տար որ նշմարտութիւնը խօսելէ դադրիմ,
որովհետեւ քու արդար դատաստաններդ վրայ իմ յոյսս դրի:
Պիտի գործադրեմ Օրէնքդ միշտ,
անդադար եւ մինչեւ վերջ:
Ազատութեամբ պիտի ընթանամ,
որովհետեւ հրահանգներուդ կը հնազադանիմ:
Թագաւորներու ներկայութեան իսկ
պատուիրաններուդ մասին պիտի խօսիմ առանց քաշուելու:
Հանոյ՛ կ'առնեմ պատուէրներէդ,
որոնք այնքան կը սիրեմ:
Փառք կու տամ պատուէրներուդ համար, որ կը սիրեմ,
եւ միշտ կը խորհիմ քու կանոններուդ մասին:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՐԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենատարբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէրոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղէրոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԺԹԸ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ Ա ՆԱՄԱԿ
ԳԼՈՒԽ 2:18-23

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՀԱԿԱՌԱԿՈՐԴԸ (2:18-23)

Յովհաննէս Առաքեալ իր խօսքն ու յորդորը ուղղելով հաւաքացեալներու փարբեր խաւին, կը շարունակէ իր միտքը խօսելու Քրիստոսի հակառակորդին մասին: Այս հապուածը դարձեալ կը սկսի «Զաւակներս» արքայապարթեամբ, որ ցոյց կու տայ իր սէրը, հոգածութիւնը ու կապուածութիւնը հաւաքացեալներուն: Եւ ահա կ'անդրադառնայ «վերջին ժամանակին», որ հասեր է: Հերաբրբրական է, որ բոլոր ժամանակահատուածներուն, կը հանդիպինք երեւոյթներու, որոնք կարծէք ցոյց կու տան, թէ արդէն վերջին ժամանակներն են: Անոր համար ալ երկու մօտեցումներ կան.

1. «Այս բաները անցեալին ալ եղած են, հիմա ալ կ'ըլլան: Ուրեմն, նորութիւն մը չէ»:
2. «Արդէն վերջին ժամանակները հասար են: Աշխարհի վախճանն է»:

Այս բոլորի միտք բանին, սակայն, որուն կ'անդրադառնայ Յովհաննէս Առաքեալ նախքան Քրիստոսի երկրորդ գալուստը, հեպտեալն է.

1. Եկեղեցին մնայուն արթուն, պարբասար ու սպասման վիճակի մէջ ըլլալու է: Անոր համար ալ Քրիստոս «հաւաքարիմ եւ անհաւաքարիմ ծառաներ»ուն առակը պարմեց, «Տասը կոյսերուն» առակը պարմեց նախքան Իր երկրորդ Գալուստը:
2. Այս մոլորեցնողները «**Աշխարհին կը պատկանին եւ աշխարհին ուզած ձեռով կը խօսին, արոր համար ալ աշխարհը մտիկ կ'ընէ զիրենք**»: Այդ իսկ էր պարճառը, որուն անդրադարձաւ Յովհաննէս Առաքեալ ըսելով. «**Մի՛ սիրէք աշխարհը, ոչ ալ աշխարհին յարուկ ունէ բան**» (2:15):
3. Պիտի մոլորեցնեն որպէսզի դուրս գան Քրիստոսի ճշմարիտ Եկեղեցիէն, անով ճանչցուելու, թէ անոնք Քրիստոսի իսկական Մարմնին չեն պատկանիր (19 հմր):
4. Անոնք ո՛վքեր են: Հայրն ու Որդին ուրացողները: Անոնք կը մերժեն Յիսուս Քրիստոսը:

Ահա այս բոլորի մասին իրենք լսած են: Թէ ուրկէ՞ լսած են: Օրինակ, Բ Թեսա 2:3-10, Գործք Առ 20:29-30: Ի՛նչ լսած են. «**Թէ Նեռը՝ Քրիստոսի հակառակորդը պիտի գայ**»: Այս նիւթը ինք կամ իրենք, Առաքեալները հարցուցած էին Քրիստոսին առիթով մը (Մտթ 24 գլխ): Քրիստոս ալ պատուիրած էր Իր աշակերտներուն ըսելով, թէ «**Զգոյշ եղէք, չըլլայ որ մէկը ձեզ խաբէ, որովհետեւ շարեր պիտի գան իմ անունվս եւ ըսեն՝ թէ «Ես եմ Քրիստոսը», եւ պիտի մոլորեցնեն շարերը: Այն արեն ձեզ նեղութեան պիտի մարնեն ու սպաննեն եւ բոլոր ազգերը պիտի արեն ձեզ իմ պարճառովս: Այն արեն շարեր իրենց հաւաքքը պիտի կորսնցնեն: Բացմաթիւ սուտ մարգարէներ պիտի ելլեն ու շարեր մոլորեցնեն: Անօրէնութեան բազմանալուն պարճառով շարերուն սէրը պիտի ցամքի: Բայց ով որ մինչեւ վերջը դիմանայ՝ անիկա պիտի փրկուի**» (4-13 հմր):

Այստեղ, Նեռ ըսելով, որպէս Քրիստոսի հակառակորդը, կը հասկնանք, «ոնէ անձ որ Քրիստոսի կը հակառակի, մերժելով Անոր «Աստուծոյ Օծեալը» ըլլալը, կ'ուրանայ ճանչնալ Անոր «Աստուծոյ Որդին» ըլլալը եւ արով մերժած կ'ըլլայ ճանչնալ Հայրը, որովհետեւ առան Որդիին, չենք կրնար ճանչնալ Հայրը: Կ'ուրանայ նաեւ Քրիստոսի մարդեղութիւնը (Ա Յովհ 4:3, Բ Յով 7) եւ ուրեմն՝ փրկագործութիւնը: Ներկայ ժամանակներուն Քրիստոսի հակառակորդները նախակարապետներն են այն յարուկ անձին՝ որ Քրիստոսի բուն Հակառակորդը պիտի ըլլայ, եւ որ պիտի յայտնուի վերջին ժամանակներուն, Քրիստոսի 2 գալուստէն անմիջապէս առաջ: Պօղոս Առաքեալ զայն կը կոչէ «**Անօրէնութեան մարմնացումը**» կամ «**Անօրէնը**» (Բ Թես 2:3), որովհետեւ իբրեւ Աստուծոյ Հակառակորդ՝ անիկա ինքզինք «աստուած» պիտի հռչակէ եւ շարերը պիտի մոլորեցնէ, Սաքանային գլխաւոր գործիքը ըլլալով:

Ահա այսպիսիներ արդէն շուկայի վրայ են, եւ անոնց ներկայութիւնը նշան է վերջին ժամանակին (18 հմր), կ'ըսէ Յովհաննէս Առաքեալ: Աւելի կարեւոր երեւոյթ մը Առաքեալը կը մարնանշէ. «**Մեր մէջէն ելան անոնք, բայց մեզմէ չիւն**» (19 հմր): Յաճախ կը զարմանանք, թէ ինչպէս կարելի է այս երեւոյթը: Կը նմանի մարդուն մէջի եղած այն ուրելիքին, որ խորքին մէջ չի պարկանիր մարմնին, եւ ի վերջոյ դուրս կու տայ: Անոր համար ալ, ահաւասիկ, Քրիստոսի Եկեղեցին դարմանումի

մէջ է, փակաւին կարարելութեան չէ հասած: Ուրեմն, մենք կամ Քրիստոսի մէջն ենք, ինչպէս Ինք պիտի ըսէ. «Ինծի միացած մնացէք եւ ես ձեզի միացած պիտի մնամ» (Յովի 15:4), եւ կամ Քրիստոսի հակառակորդն ենք: Ահա ճիշդ հոս է մարդու փրութեամբ ազատ կամքի հասկացողութիւնը եւ անոր ընտրութիւնը: Միւս կողմէ Աստուծոյ ազատ եւ ամենիշխան շնորհը, որով կ'ուզէ Իր կողմէ հրաւիրել մարդը փրկութեան: Այսպիսի երեւոյթներ կը պարահին, որպէսզի բացայայտուի, թէ ով Քրիստոսինն է եւ ով ոչ:

Ահա իբրեւ նշան, թէ մենք Իրեն կը պարկանինք կամ ոչ. Սուրբ Հոգին է: Անոր համալ ալ Քրիստոս, որ կը կոչուի Օծեալ, անով նաեւ մեզ օծելու Սուրբ Հոգիով, որպէս Իր Մարմնի անդամները: Ինչպէս անցեալին քահանայապետը, թագաւորը կ'օծուէին, եւ այդ օծման իւրը ամբողջ մարմնի անդամներուն վրայ կ'իջնէր, նոյնպէս ալ հաւատարացեալներու պարագային, եթէ երբեք Քրիստոսի միացած ենք, ապա կը նշանակէ մեր մէջ ունինք եւ պէտք է որ ունենանք այդ օծումը, այսինքն՝ Սուրբ Հոգիին ներկայութիւնը: Այսպէս, եթէ չունինք, կը նշանակէ Քրիստոսի չենք պարկանիր: Երկրորդ, եթէ այդ օծումը ունինք, գիտենք նաեւ ինչպէս դէմ դնելու հակառակորդին:

Յովհաննէս Առաքեալ այս նամակը կը գրէ, ոչ թէ որովհետեւ չեն գիտեր ճշմարտութիւնը, այլ որպէս ցոյց տայ, ի՞նչ է սուրբ եւ ո՞վ է սրախօսը: Որովհետեւ ճշմարտութեան մէջ ստութիւն չկայ: Այնպէս ինչպէս ուղիղ գիծին մէջ ծուրումուր չկայ:

Եւ թէ ո՞վ է սրախօսը. «Ան՝ որ կ'ուրանայ թէ Յիսուսը Քրիստոսն է»: Իր Աւերարանի աւարտին ալ նոյնանման արարայայտութիւն ունի Յովհաննէս Առաքեալ երբ կ'ըսէ. «**Յիսուս իր աշակերտներուն ներկայութեան ուրիշ բազմաթիւ հրաշքներ ալ կարարեց, որոնք այս գիրքին մէջ գրուած չեն: Իսկ այսքանը գրուեցաւ, որպէսզի հաւատար թէ Յիսուսն է Քրիստոսը, Աստուծոյ Որդին, եւ իրեն հանդէպ ձեր ունեցած հաւատքին միջոցաւ յաւիտենական կեանք ունենաք**» (Յովի 20:30-31): Տակաւին, Առաքեալը շար աւելի յարակօրէն ցոյց կու տայ, որ հակառակորդը ոչ միայն Յիսուսը իբրեւ Քրիստոս կ'ուրանայ, այլ՝ «**կ'ուրանայ թէ՛ Հայրը եւ թէ՛ Որդին: Որովհետեւ ով որ կը մերժէ Որդին՝ Հայրն ալ մերժած կ'ըլլայ. իսկ ով որ կ'ընդունի Որդին՝ Հայրն ալ ընդունած կ'ըլլայ**» (22-23 հմբ): Որովհետեւ առանց Որդիին չենք կրնար ճանչնալ Հայրը (Մտթ 11:27):